

Jeg er vidende om, at der findes et beskedent mindretal af mennesker, som føler en umættelig og kærlig trang til at have seksuel kontakt med levende dyr (zoo-fili), og jeg ved, at denne minoritet i forvejen lever et liv, hvor hemmelighedskræmmeri, angst og omgivelsernes manglende accept i forvejen kan virke ødelæggende. Jeg misunder bestemt ikke disse menneskers forhold, men i denne sag vejer hensynet til respektfuld omgang med dyr tungere for mig end hensynet til disse menneskers mulighed for seksuel omgang med dyr.

Et samfund skal gennem lovgivning signalere, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Specielt over for den opvoksende generation er denne signalværdi vigtig og med til at danne de unge. Man siger godt nok, at det forbudte opfordrer til at blive afprøvet. Måske første gang, men på længere sigt virker et forbud hæmmende. En lovgivning, som forbyder sex med dyr, og som bakkes op af forældre, pædagoger og andre voksne med relation til de unge, vil efter min mening have en dæmpende virkning på ungdommens trang til at eksperimentere seksuelt med dyr.

Når det gælder seksuel omgang med dyr, hvor dyret i denne forbindelse lider overlast, er jeg enig med rådets øvrige medlemmer i, at de eksisterende lovparagraffer i dyreværnsloven er fuldt ud dækkende, men at der må lovgives specielt, når det gælder dyrepornografi, dyresex-shows og dyrebordeller«. (Bilag 1 til Det Dyreetiske Råd, »Udtalelse om menneskers seksuelle omgang med dyr«, november 2006).

Forslagsstillerne tilslutter sig mindretalsudtalelsen fra Peter Møllerup. Forslagsstillerne var af den opfattelse, at medlemmerne af Det Dyreetiske Råd var med i rådet, fordi de har et hjerte for dyr. Det er tilsyneladende ikke tilfældet. Rådets afgørelse svarer til at sige, at vi forbyder børneporno, men tillader pædofili i hjemmet. Heldigvis bakker en lang række dyrlæger op om, at kønslig omgang med dyr skal forbydes. Således udtaler dyrlæge Lene Katstrup, at hun er meget skuffet over rådets meget »slappe holdning«, og fortsætter: »Vi ved fra undersøgelser, at mange dyr skades alvorligt ved seksuel anvendelse, men at det ikke bliver opdaget, fordi dyrene ikke bringes til dyrlæge.« (24 Timer, »Afgørelsen svarer til at forbyde børneporno, men tillade pædofili«, 29. november 2006). Ole Münster, direktør for Dyrenes Beskyttelse, er også meget skuffet over afgørelsen og udtaler: »Vi mener stadig, at der skal være et forbud mod dyresex. For os er det et spørgsmål om at udvise respekt for dyr. Det kan godt være, en lov imod dyresex ikke kan håndhæves, men vi som samfund bør sende et signal om, at vi ikke godtager sex med dyr.«

Danmark har en dyreværnslov, der stiller krav om, at dyr skal behandles omsorgsfuldt og ikke må udsættes for smerte, men i modsætning til mange andre lande har vi ikke forbud mod kønslig omgang mellem mennesker og dyr. Hverken dyreværnsloven, jf. bekendtgørelse nr. 344 af 13. maj 2005 med senere ændringer, eller straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1000 af 5. oktober 2006, forhindrer det. Danmark har heller ikke som mange lande forbud mod dyrepornografi. Desværre foreligger der mange beviser på, at dyresex og dyreporno er ret udbredt i dagens Danmark. Der er endda meget, der indikerer, at der her i landet er frit slag for overgreb mod dyr, og at der ligefrem er optimale vilkår for at dyrke sex med dyr og tjene penge på at udbrede billeder og film om seksuelt misbrug og udnyttelse af værgeløse dyr.

Denne uhyggelige kendsgerning synes desværre ikke at have interesseret myndighederne eller medierne indtil nu. Danmark er derfor blevet førende på dette usympatiske felt. Der produceres her i landet fotos og film med dyr, der ydmyges og udnyttes seksuelt, og der sker et omfattende salg og eksport til hele verden af danske dyrepornofilm. Også på internettet udbydes billeder og historier på dansk om sex med dyr.

Det er ikke muligt at fremskaffe præcise oplysninger om udbredelsen af dyresex. Forfatteren Erik Bork skriver om emnet, jf. »Danmark under dynen: fra bryllup til bunkepul« af Erik Bork, 1. udgave, 1. oplag, København, People's Press 2003:

»Der er ingen, der ved, hvor mange »dyresexelskere« der findes i Danmark, men en af de centrale personer i kredsen af dyresexelskere er en yngre mand fra Nordjylland, der har stor erfaring med de fleste danske husdyr, og som gerne hjælper til, når dyr og mennesker første gang skal parres. Den nordjyske mand har tidligere overvejet at starte et blad for danske dyresexelskere, men han forklarer Tidens Mand, at han har været bange for folks reaktioner, samt at internettet i dag løser en stor del af de opgaver, som et dyresexblad ville kunne løse. Det er også via internettet, at den nordjyske mand kommer i kontakt med andre dyresexelskere, og via arrangerede sammenkomster deler han ud af sin viden om det specielle emne. Den viden omfatter blandt andet et stort billedarkiv på hans bærbare computere, hvor alt fra næsehorn til zebraer, hunde og grise parrer sig eller er foreviget af kameraet med et stort erigeret lem.

»For mig er sex mellem mennesker og dyr naturligt, og jeg fornemmer, at flere og flere er begyndt at indrømme, at de også gør det«, siger den nordjyske mand.«